

دنبال فوتوهای از گوشه و کنار افغانستان در انترنت سرگردان بودم و ناگاه در جایی رسیدم که دیگر نمیخواستم آن صفحه را ترک گویم. خود را در افغانستان یافتم، در کشور عزیزم که همیشه با آن زنده گی میکنم. برای لحظات چند در فکر بودم و نمیدانم چه چیزهایی در آن تصاویر نهفته بود که قدرت بیان آن را ندارم. تصاویر با ناخود آگاهم حرف میزدند و من در میان چیزی نمیدانستم. ایکاش میدانستم و میتواستم چیزی به شما عزیزان بنویسم. بعد از چندی که به خود آمدم، به سراغ کسی که حقیقت آن را دیده است و ما از چشمان او این همه زیبایی را میبینم، افتادم.

شاید کسی که این تجربه من را داشته باشد، با نام Luke Powell عکاس این تصاویر و بیننده این همه زیبایی های کشور ما آشنا باشد، مگر میخواهم آنانی را که تا حال از این همه دیدنی های نهفته در غبار چیزی ندیده اند، به مهمانی افغانستان فرا بخوانم. بجایست اگر بدون آشنایی با این میزبان هنرمند به تماشا بنشینیم.

شنیده ایم که ژورنالیست ها زنده گی پر مشقت دارند و شیوه های این سختی ها نظر به جا و زمان و اوضاع سیاسی و اجتماعی و امکانات ژورنالیست فرق میکند. در اینجا با چهره بی آشنا میشویم که محیط و جایگاه اصلی اش برایش بسیار تنگ است و او در کشور زمین زنده گی میکند؛ با هر فرهنگی خو دارد و با هر مردمی سازگار است. بلی این خصوصیات را یک ژورنالیست میتواند داشته باشد که کشورش زمین باشد و مردمش باشندگان آن!

"لیوک پاول" بعد از فراغت از دانشگاه (North Carolina) (1969) و تحصیلات عالی در 1972، رشته نقاشی را فراگرفت و در اندک زمانی در این رشته وارد شد. همچنان در رشته Theology یا مطالعه ادیان نیز تحصیلاتی داشته است.

نخستین سفر هایش در سال ۱۹۶۸ به شرق میانه بود و بعداً از گوشه های مختلف اروپا دیدن کرد و سالهایی را به تحقیق هنری در اروپا و آسیا سپری کرد. در سالهای هفتاد نقاشی های کوچک برای موزیم های پاریس نمود و آثار دیگری در نقاط مختلف جهان از خود بجا گذاشت.

در جریان آموزش و تحقیق در کشور های مختلف اروپا به این نتیجه رسید که آموزش و مطالعه ادیان در جرمنی برایش پذیرنده نیست و راه هندوستان در پیش گرفت و با عبور از ترکیه و ایران و افغانستان، به لاهور رسید و در کران سرحد هند و پاکستان باقی ماند. در دسامبر ۱۹۷۱ که جنگ در آنجا شدت یافت، با مهاجرین آنجا فرار کرد و خود را به کابل رساند. زمینه رفتن به هندوستان برایش میسر نبود و مجبوراً مدتی در کابل اقامت گزید و زمستان پربرف و طولانی کابل را سپری کرد و ناگاه دریافت که افغانستان واقعاً زیور آسیا است. او دریافت که باشندگان های این کشور عمیقاً با اصول و ارزش های گذشته های دور زنده گی میکنند. او این سرزمین را یک منظر افسانوی و مردم آن را صمیمی، بشاش و با روح بلند یافت. و بعد از آن سالیان زیاد به پژوهش و دیدن افغانستان سپری کرد و تا سالهای ۱۹۷۸ که آغاز جنگ و تشنج های داخلی بود، پی هم به آنجا میرفت.

در جریان این سالهای بعد او سرگرم پژوهش در کشور های دیگر آسیای میانه بود و در ضمن از هندوستان نیز دیدن کرد.

نمایشگاه های فراوان و متعددی در گوشه و کنار جهان داشته است و اولین کتاب خود را بنام Paysages de la Sagesse که مجموعه نقاشی بود در ۱۹۷۵ در پاریس به چاپ رساند. او لقب "Peace Photographer" را دریافت کرده است و در ۱۹۹۰ برنده جایزه Distinguished Alumnus Award از جانب دانشگاه North Carolina در رابطه به سهم او در بخش Visual Art یا هنر های تصویری گردید.

در سالهای ۲۰۰۰ دوباره به سفر در افغانستان پرداخت و از گوشه های مختلف شمال و جنوب دیدن کرد. در سال ۲۰۰۱ خواست که مجموعه فوتوهای افغانستان را در فرانسه به چاپ برساند مگر بنا به مشکلی که ایدیتور کتاب میخواست تا کتاب را رنگ و روی سیاسی بدهد، پاول از چاپ کتاب منصرف شد و گفت که نمیخواهد به مسایل سیاسی کشورها دخیل شود. در سپتمبر ۲۰۰۱ یک مجموعه فوتوهای او بنام Ladakh et Zanscar که بیانگر زنده گی زنهای تبت هندی میباشد در فرانسه به فروش رسید. او در سالهای اخیر به حیث فوتو ژورنالیست در موسسه های مختلف ملل متحد در پاکستان و افغانستان کار کرده است و در بین اواخر در کانادا مصروف جمع آوری و نشر تصاویری که در سال ۲۰۰۳ از افغانستان تهیه کرده است، میباشد. آثار لیوک پاول تزئین کننده بیشتر از ۱۰۴ نمایشگاه های مختلف جهان بوده است، جوایز متعددی بدست آورده است. پاول مجموعه های تصویری و نوشته های زیادی دارد که همه بیانگر زنده گی پرتلاش و عشق او به کارش میباشد.

حال شما را به یک سفر بی خطر و بی مصرف به افغانستان دعوت میکنم. واقعاً وبسایت "پاول" برای هر افغانی که در داخل و یا خارج زنده گی میکند و هنوز بنا به شرایط دشوار جنگ و مشکل اقتصادی نتوانسته است زیبایی های کشورش را ببیند، خالی از دلچسپی نیست.

م. آذر

www.lukepowell.com